

rangot Ős beosztást: a holland flotta parancsnokának nevezték ki (Luitenant Admiral- Generaal van Holland en West - Friesland).

Az ember De Ruyter egészen Őletében egyenes, becsületes, hazáját végtelenül szerető Ős mályan hű-vő ember. Őletének vezérfonala volt az a gondolat, melyet 1641. augusztusában a Zeelandi admirálisnak írt: "Igaz kapitányként fogom magamat viselni az Őn szívében, abban a reményben, hogy Isten azt, amit Őrt kiállunk, meg fogja áldani a mi szeretett hazánk dicsőségére". Cornelis de Wittet, aki jelentős szerepet játszott az ország politikai életében, hamis vádakkal bírta bevetették, mire testvére levélben kereste meg az admirálist. Kérte, hogy csejfolja meg a hamis híreket, amit természetesen meg is tett. Ősább az egyik állami főtisztviselő megkérdezte de Reuytert, hogy miért pártját, de Wittnek, mire a kávévezető válasza: "Azon esetben, hogyha itt a hazában olyan a helyzet, hogy az igazságot nem lehet kimondani, akkor színelmasan, nyomorúságosan Őrzem magam, mindamellet mágis mondani fogom, má-g szemeimet le nem hunyom." Mindenben amit tett, vagy hátrahagyott, világgi tekintetben csupán egy Őrdek állt szeme előtt - ez a hazajárás. Sohasem engedte magát vezérelni májs megfontolással - Őgy mint személyes motiváciá, háránv vagy dicsőségvágy, nem fátággá lett sohasem a kávévélemény. Ős nem társzkodott a náps Mivel Ő az ország Őrdekét mindenkor előtárbe helyezte, soha nem volt semmilyen pártnak tagja. Hátságes tagja volt Református Egyháznak, kedvét lelta a lelkeszekkel való beszélgetésekben Ős szávesen hajázott egy átt a flotta lelkészeivel. Gerhardt Brandt (1626-1685) tiszteletes, Őletrajzár-árja jegyezte fel: "Az admirális megvetette a nagy megosztottságot a keresztnyek kávétt Ős vallási békére vágyott. Gyálálte azt, ha előtárk, áldázták a gondolkodás hű-vőket Ős azokat, akik a keresztn hiten ká-vál álltak." Alig harminc évesen meglehetesen já másd ember volt, tulajdonosa lett a 400 tonnás Salamandra hajának. Őtszer ázvegyált meg, nágy gyermekét egy ideig egyedül nevelte. 1652-ben náál meg harmadszor. 1673. augusztus 21-én családilag tragédia tört. Mostohafia Jan van Gelder (1647-1673) elesett a kiskuini tengeri átkáztetben. A csatát kávetően jegyezték fel az admirális szavait: "Mit mondjak, szájak Ős nyelvek híányoznak, hogy Istennek írántuk való jásigát kifejezhessák Ős hirdethessák. Őrje bennánket rossz vagy szerencse, csak hájárak lehetánk."

A csaták hűse De Ruyter admirális hőt háborban, tább mint negyven ásszecsapásban, Ős tizenátt nagy tengeri átkáztetben vett részt, melyek kávétt hetet az Ő fparancsnoklásával vátak meg. A legjelentősebb átkázteteit az angol-holland háborokban vátá.

Első angol-holland háború

- 1652. augusztus 26. Plymouth. A holland kereskedelmi konvoj erdményes megvadás.
- 1652. február 28-májcius 2. "a háromnapos átkáztet - gyázelem.
- 1652. június 12-13. Gabhard Bank-i átkáztet - gyázelem.
- 1652. augusztus 8-10. scheveningeni átkáztet - gyázelem.

Az utolsó három átkáztetben a flotta utávód parancsnoka volt.

Második angol-holland háború

- 1666. július 11-14: "a nágynapos csata" - hatalmas gyázelem. Az átkáztet első napja után jegyezte fel: "este 10 áráj csának áztunk, akkor abbahagytuk. Lepihentánk Ős imádkoztunk, hájárít adtunk Istennek."
- 1666. augusztus 4-5: "Szent Jakab napi csata" az átkáztet vesztésére állt, de mesteri mádon vont a harcá a holland flottát.
- 1667. június: a Medway torkolata kávétt harcok, zsákmányul ejtette az angol flotta zászlós haját - a Royal Charlest.
- 1667. július-augusztus: tengeri bloká aláj vette a Temze torkolatát Ős a La Manche csatornát.

Harmadik angol-holland háború

- 1673. június 7: a Schooneveld-i átkáztet dántetlen, de megátolta az angol támadás kibontakozását Ős a partraszállást.
- 1673. június 14: a második Schooneveldi átkáztet, az angol flottát visszazárta totta egészen az angol partokig.
- 1673. augusztus 21: a texeli átkáztet, az angol inváziás flottát visszaverte. Hadvezéri kávésságeit májs országokból is igen nagyra tartották, ágy dáj Ős spanyol nemességét adományoztak neki Ős XIV. Lajos francia uralkodás 1665-ben Szent Mihály renddel tántette ki.

Holland, spanyol- francia háború Ős a gályarab prádikátorok kiszabadatása 1667. január 8-án a stromboli átkáztet a holland- spanyol flotta nagy gyázelmet aratott a francia flotta fátátt. Az európai országokban mákád holland kávetek tudásátották az országgyálást a Nápolyban gályarabságban szenvedő magyar prádikátorok keserves sorsárá. Az országgyálás erre megbáta az admirálist, tegyen erőfeszástáket kiszabadatásuk Őrdekében. A flottaparancsnok ilyen megbátatása lehetővátette az egyőni intézkedések kezdeményezését. Az admirális Őlet lehetősággel. 1676. február 10-én a holland flotta a nápolyi kikátt bejáratát bloká aláj vette, ágyával cábba vátálvő hajákat Ős a várost. Hatásos fellápsé erdményekáppen a nápolyi alkirály szabadon bocsátotta a mágis levő 23 protestáns prádikátor gályarabot. Ekkor jegyezte fel az admirális: "Sok gyázelmet vátam Őletemben mindenrend ellenságeim felett, de ez az Őn legfányesebb diadalom, amellyel Krisztusnak ártatlan szolgát az elviselhetetlen terhek alá kiszabadattam." Ezt kávetően elosztották a prádikátorokat a hájákra, ahol áztán felálltáztették áket Ős gondjukat viselták a továbbiakban.

Az admirális halála 1676. Április 22-én 14 órakor Kelet-Szicília partjai előtt, az admirális a holland-spanyol hajóhad elvándorolt parancsnoka volt. Az 14 órakor dőltetlen volt. De Ruyter admirálissal az április 22-i 14 órakorban ágyúgolyák találta el, mely bal lábának elvált a rúdszót levitte és a jobb lábujjának csontját kicsivel a boka felé a szívtől zúszlászkapitány leengedte az admirálisi zászlót és a sebesültet kabinjába vitette, ki a betegágyba káldte a parancsait és bitorlotta, buzdította embereit. Kezdetben a sebesült admirális állapota nem volt aggasztó. Még leveleket, jelentéseket diktált, ám 26-án a rettegett sebláz lőpett fel, melynek következtében április 29-én adta visszelköt a Teremtőnek. Végül szavait titkára és Westhovius tiszteletes jegyezték le. Gondolatai előtt szíve a flottára és legénységre irányultak, fokozatosan egyre inkább az örököseivel fordultak. Egyetlen panasz sem hagyta ajkát, megnyugodott sorsában. Mikor földi maradványait a földközé tengerre hazafelé szállították, elhaladva a francia partok mentén, a francia kikötőben az erődök és a hajók ágyú dőszlávásokkal tisztelegtek a nagy tengernagy előtt. Ez nemes gesztus volt, lévén, hogy Franciaország és a Kézírsaság ekkor még háborúban álltak egymással. Te amszterdami Nieuwe Kerk-ben (új templomban) helyezték örök nyugalomba. Monumentális síremlékén, melyet a kö egyik legnevesebb holland szobrásza- Rombout Verhulst - készített, egy rövid mondat áll: "INTAMINATUS FLUGHET HONORIBUS" (BEMOCSKOLHATATLAN TISZTESSÉGBEN FÁNYLIK)

Az admirális emléke az utókorban a holland hadiflotta zászlóshajóját és zászadók óta az admirálisról nevezik el. A Hr. Ms. De Ruyter név körül 1999-ben állították szolgálatba, és a holland hadiflotta legmodernebb hajója. Debrecenben, 1895-ben állítottak emlékművet a gályarab prádikátorok kiszabadításának emlékére. forrás: <http://www.bjkmf.hu/bszemle/hadtort0203t.html>